

спуска се надолу, но отъ аламанитѣ хвърлятъ камъни и го плашатъ, рибитѣ се смушаватъ и не могатъ да избѣгатъ отъ вжжения капанъ.

Почва тегленето на вжжетата. Гъргрътъ се събира отдолу и отгоре, свива се постепенно, заприличва на фуния. После почва изтеглянето. И после всички викатъ и се смѣятъ, подскачатъ като малки деца и реватъ отъ радостъ, защото сж хванали въ първата си воля три хиляди чифта, а отъ седмици не бѣха виждали и треста.

Далече, съвсемъ далече откъмъ брѣга се чува шумъ отъ моторница. Иде да прибере улова и да го отнесе въ Бургасъ на рибното тържище.

На утрото Марта предаде изплетенитѣ мрежи и получи шепа дребни пари. По обѣдъ мина моторница съ риба. Мокри, неспали мжже стоеха надъ тежкия живъ купъ паламудъ и пресмѣтаха на умъ, какво ще спечели всѣки отъ тайфата. Марта се изправи до пейката подъ мачтата. Моторницата се люшна тежко по неспокойното ноемврийско море. Момичето се загледа нѣкжде задъ разлюлѣната мачта, презъ планинитѣ и мъгливата далечина. Мжжетѣ мислѣха, че тя отива да прати писмо на чехчето. Единиятъ токущо се бѣше върналъ отъ казармата, само преди две седмици бѣше хвърлилъ войнишката фуражка. Гласѣше се, ако завърши сезона съ добъръ пай, за Нова година да се жени. Сега гледаше момичето до мачтата и си мислѣше, че би могълъ да поиска вдовишката дъщеря, дори ако сезонътъ не му донесѣше добъръ пай. Но Марта си имаше свои грижи и нито веднажъ не отвърна на втречения му погледъ.

Бѣше срѣда. Марта върви по улицитѣ на пристанищния градъ и се губи изъ ранната на-